

Durmuş Hocaoğlu

Vaziyet İyi Değil

Yeniçağ, “Analiz”, 25 Haziran 2007, Pazartesi., s.13
“Analiz” Sıra No: 535; 2007-050; Haziran-05

YENİÇAĞ

“Sudan” olmayan bir mes’eleden, “Su Mes’elesi”nden bahsediyorduk ve tam da ‘Belediye ne yapıyor bu aralar’ diyecektik ki sütun bitiverdi; ehemmiyeti yok, biten su olmasın da sütun olsun, sütunun çaresi var, ama su’yun yok. Bundan önce “susuzluk en son raddeye gelince ne yaparız” diye sormuştum, kimseden cevap gelmedi henüz, ancak ben yine de bekliyorum; bekliyorum ama, ne mümkün.

Su’dur bu; kolay mı! Kadîm felâsifenin bir kısmı herşeyin aslı su’dur demişlerdir, hiç de yabana atılır gibi değil hani; Âlemlerin Rabbi dahi buyurmaz mı ki “biz canlı olan herşeyi su’dan yarattık” diye? Hâsılı ehemmiyetini anlatmaya diller yetmez su’yun – esâsen hepten kesilince dil de dönmez olur.

Eh haydi yine sütunu bitirmeden soruverelim artık: “Belediyemiz ne yapıyor şu sıralar?”

★★★

Bana kalırsa şimdilik nasîhatla idâre ediyor, “suyu şöyle harcayın, ama böyle harcamayın, yoksa siz bilirsiniz” gibisinden. Bir de, ilkokul aritmetiğindeki ‘havuz problemleri’ni hâtırlatan, “iyice kapatılmayan bir musluktan sâniyede bilmem ne kadar damla düşerseymiş bu da bir yılda bilmem ne kadar ton su edermiş” kabîlinden halisüddem keskin zekâ ürünü âlimâne vecîzeler ediliyor ki sormayın gitsin. Nasîhate sözüm yok; her zaman ihtiyâcımız olması bir yana, olmasa dahi, ne de olsa büyüğümüz; musluk problemlerine de kezâ îtiraz etmiyorum, aritmetiğimizi güçlendireceğine göre hiç bir musluğu açık bırakmamış olsak bile yine de çözelim. Ancak bütün bunların hiçbirisi sadra şifâ olmuyor erenler. Hani Erasmus der ya, “Deliliğe Methiye’de, “bizim doktorlarımız bir hastalık karşısında acze düştüklerinde, konsültasyon yaparken, çâresizliklerini örtbas etmek ve bu yol ile ne kadar derin âlim olduklarını göstererek hastayı te’sîr altına almak için, hastanın başucunda, kendi aralarında Latince konuşurlar; lâkin, bugüne kadar Latince’nin hiçbir hastalığı sağalttığı da görülmüş işitilmiş şey değildir.” Erasmus’un Latince’ye bir îtiraz yok, prensip îtibâriyle, ama hastalığa yaramıyor; işte benim de, bu nasihatlarla ve musluk problemlerine bir îtirazım yok, prensip îtibâriyle, ammâ, bunlar susuzluğa çâre değil.

Fakat, yine de Belediye’nin bu tavrında ben gibi sıradan insanların erişemeyeceği bir başka üstünlük seziyorum: Tahmînimce, nasıl ki Sözen’in Reis iken yağdıramadığı yağmurlar Tayyip Beğ Reis seçilince hemen ‘yağdırıldı’ ise, şimdi de aynı Tayyip Beğ’in İktidar ile nikâh tâzelemesi durumunda hemence Gök’ten yağmur boşaltılacağını bekliyor olmamalılar. Olmaz demeyin olmaz olmaz; hatâ muhakkak olur. O hâlde –

Tayyip Beğ de 23 Temmuz sabahı yine Başbakan'dır çok şükür – gama hâcet yok; yeter ki AKP'ye tehâcümde kusur işlemeyelim milletçe.

Hem mühim mes'ele deyip hem de latîfe yaptığım düşünülmesin; bu latîfe değil, “ironi” tabî ki ve aslında, baş müsebbib de nBelediye(ler) ve Hükûmet(ler); işte bu kadar! Niçin, denebilir, küresel ısınmaya kim ne yapsın? Hayır; küresel ısınma, belki, ama aksini iddia eden ve bir buzul çağına girmek üzere olduğumuzu söyleyen klimatologlar da var; küresel ısınma birdenbire bu kadar ânî şekilde mi çökecek ki? Daha bir-iki yıl öncesinde kardan sokağa çıkılmayan günleri unuttuk mu Allah aşkına? Asıl mes'ele bu değil; asıl mes'ele şu ki – bilhassa aynı ekibin ve aynı zihniyetin adamları addettiğim - Erdoğan, Gürtuna ve Topbaş mutlaka başta olmak üzere İstanbul Belediyesi yönetimleri ve Hükûmet(ler) krizin kaynağı. Böyle bir kriz durumuna düşmek için illâ ki küresel ısınma gerekmeceğine göre – çünkü daha evvelce de kaç defa yaşandı ve kimse küresel ısınma gibi iri kelâmlar telaffuz etmediydi - Belediye'nin, çöktüğü takdirde bütün Türkiye'yi çökertecek olan bu devâsâ şehrin en az iki senelik su rezervi için yatırım yapması gerekirdi; tabî, asıl olarak barajları Belediye değil DSİ yapar, amma velâkin, işinin peşine düşen ehliyet ve liyâkat sâhibi belediyeler, bu dev şehri temsilen ve O'nun emsâlsiz gücünü arkasına alarak Hükûmet(ler)in üzerine gittiği takdirde hiçbir hükûmetin buna karşı çıkması mümkün olamaz; olsa bile, o zaman da Belediye Başkanı hiç olmazsa vazîfesini yerine getirmiş insanların vicdânî rahatlığı ile dönüp Hükûmet'i Halk'a şikâyet ederdi; siz hiç böyle bir şeye şahit oldunuz mu?

O hâlde bu ne? Komedi mi, yoksa başka birşey mi? Bu arada bir de “vicdan”dan bahsettik; sahi, O nerede, göremiyorum.

